

gere. Denne samlede overdragelse er i forsikringstagerens interesse, idet den øger muligheden for at få bestanden overdraget og dermed for at undgå tab.

Til nr. 32.

Reglen i den foreslåede § 97, stk. 4, om nedsættelse af opsigelsesfristen i forbindelse med overdragelsen er foreslået for i forsikringstagerens interesse at lette muligheden for at få bestanden overdraget, idet dette vil kunne gøre det mere attraktivt for selskabet at overtage en bestående forsikringsbestand. Den afkortede opsigelsesfrist vil dog ikke blot gælde for selskabet, men også for forsikringstagerne.

Til nr. 33.

Det nye 2. pkt. i den foreslåede § 97, stk. 5, skyldes reglen i direktivets art. 21, stk. 2, som gør det nødvendigt at ophæve de hidtidige bestemmelser i gældende lovs § 97, stk. 3, om forsikringstageres adgang til opsigelse af forsikringer. Forsikringstagerens retsstilling over for selskaberne er reguleret i forsikringsaftalelovens §§ 26 og 27. Deres adgang til at ophæve forsikringerne bliver reguleret ved, at disse bestemmelser ikke gælder, når overdragelse har fundet sted.

Til nr. 34.

Ændringen i § 98, stk. 2, følger af direktivets art. 21 og er i overensstemmelse med lovforslagets § 1, nr. 30 (§ 97, stk. 2).

Til nr. 35.

Den hidtidige regel i § 98, stk. 3 og 4, er i strid med direktivets art. 21 og må derfor ophæves. Det nye stk. 3 har samme baggrund som bestemmelsen i lovforslagets § 1, nr. 33 (§ 97, stk. 5).

Til nr. 36.

Da bestemmelserne i § 99, stk. 1, om forsikringstageres adgang til at modsætte sig en sammensmeltning og om deres ret til at opsiges deres forsikringer er i strid med direktivets art. 21, foreslås de herom gældende bestemmelser ophævet. Forsikringsrådets tilladelse kræves dog fortsat som en betingelse for, at en sammensmeltning skal være gyldig.

Det nye stk. 2 har samme baggrund som lovforslagets § 1, nr. 33 (§ 97, stk. 5).

Ophævelsen af gældende stk. 2 er en følge af ophævelsen af § 97, stk. 3.

Den gældende § 99, stk. 3, foreslås ophævet, da det er fundet overflødigt at præcisere, at selskaber, der stiftes i forbindelse med fusion, skal overholde reglerne om stiftelse af et selskab, andragende om

koncession, stadfæstelse af vedtægter og anmeldelse til forsikrings-registeret.

Til nr. 37.

§ 110, stk. 1, er foreslået ændret for at opnå den af direktivet tilsigtede ligestilling mellem gensidige selskaber og aktieselskaber.

I stk. 2 er foretaget en redaktionel ændring som følge af ændringen af stk. 1.

Til nr. 38.

Udeladelsen i § 111, stk. 1, af ordene „hvoraf mindst én skal være statsautoriseret“ er en følge af det foreslåede stk. 2.

I stk. 1 er det fastsat, at mindst én af revisorerne i et forsikringsselskab skal være statsautoriseret. Denne regel skal fremtidig tillige gælde for gensidige skadesforsikringsselskaber med særligt begrænset formål efter lovens kapitel XIX. Kravet om ensartede regler for alle selskaber er begrundet i den almindelige udvikling i retning af en begrænsning af de for visse selskaber gældende undtagelser fra lovens hovedregler, jfr. lovens kapitel XIX.

Der er foreslået en hjemmel til at fravige kravet om statsautoriseret revisor på visse særlige betingelser, som bl. a. tager sigte på de af lovens kapitel XIX omfattede selskaber. Der tænkes her især på de tilfælde, hvor kravet skønnes at være uforholdsmæssig byrdefuldt under hensyntagen til omfanget af selskabets virksomhed, og hvor det samtidig er forsvarligt under hensyntagen til forsikringsrådets tilsyn.

I stk. 3 foreslås at koncerner eller samarbejdende grupper af selskaber skal have fælles revisor. Dette svarer til forsikringsrådets nugældende praksis og er i overensstemmelse med princippet i § 88, stk. 2, i lov nr. 370 af 13. juni 1973 om aktieselskaber.

Til nr. 39.

Ændringen i § 112 er redaktionel.

Til nr. 40.

Den foreslåede nye formulering af § 114 indebærer en ny afgrænsning af den kreds af forsikringsselskaber, der kan være omfattet af de særlige regler i lovens kapitel XIX. Baggrunden herfor er, dels at en ændring er nødvendig på grund af skadesdirektivets art. 3, dels den udvikling på forsikringsområdet i retning af større enheder, som er sket i de senere år.

For selskaber med særligt begrænset formål indeholder de gældende bestemmelser i kapitel XIX forskellige lempelser fra lovens almindelige bestemmelser. Lempelserne gælder navnlig reglerne om stif-